

Overdenking n.a.v. Jesaja 40:6-8 Emmen, oudejaarsavond 2016

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

[dia1] De laatste uren van 2016 tikken weg – sjonge, alweer een jaar!
Wat is er veel gebeurd het afgelopen jaar – blijde dingen, verdrietige.
Dingen waar je naar uitkeek, of die je liever niet had willen meemaken.
Persoonlijk, in je eigen leven. Landelijk, op wereldniveau – wat is er veel aan de hand, wat is er veel in beweging – waar gaat het naar toe?
Wat heeft dit jaar je gebracht? Wat je had gehoopt, of juist niet?
Wat stelt het voor wat je allemaal hebt gedaan, wat heeft het jezelf of de mensheid verder gebracht? Waar dient het toe?

Ook dat eerste deel van Jesaja 40 brengt die vergankelijkheid van het leven naar voren:
[dia2] vandaag een prachtige bloem, morgen als gras dat verdort.
Waar leef je eigenlijk voor? Wat stelt het allemaal voor waar je zo druk mee kan zijn?
Wat stel jezelf voor als mens? Wat ben je eigenlijk waard?

Met Jesaja 40 begint een nieuw deel van het profetenboek.
De dreiging is voorbij – het volk is inmiddels in ballingschap, ver van huis, ontheemd.
Nu is bevrijding uit die ellendige situatie wat geprofeteerd wordt.
Het eerste woordje spreekt wat dat betreft boekdelen: troost.
[dia3] *Troost, troost mijn volk, zegt jullie God.*
Nu is het oog gericht op herstel, een nieuwe tijd.
Op de komst van een Koning die moet worden voorbereid, terug naar het hart van Jeruzalem.
En als belemmeringen uit de weg worden geruimd, als er weer nieuw geloof en bekering is, kan opnieuw een exodus op gang komen: uit het land van de onderdrukking naar het land van de belofte.
Waar het volk weer echt volk van God kan zijn, en Hem in rust en vrede kan dienen.

Hoor – een stem zegt: 'Roep!'

En een stem antwoordt: 'Wat zal ik roepen?' [dia4]

De mens is als gras.... ..maar het Woord van God houdt altijd stand!

De boodschap van wat geroepen wordt is duidelijk: tegenover de menselijke vergankelijkheid staat de standvastigheid van het Woord van God.

Dat beeld van de mens als een bloem die verwelkt kom je vaker tegen in de Bijbel (Psalm 90. 103, 1 Petrus 1:24,25) [dia5]

Als je je het droge en hete klimaat van Israël indenkt, kun je het je wel voorstellen: in de lente, als de regen is geweest, schieten gras en bloemen uit de grond.

Maar zo gauw de hete zomer komt, verdorren bloem en gras, en verteren.

Er blijft niks van over.

Zo is het ook met de mens: *stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren...*

Dat kan je weemoedig maken, dat alles, ook jijzelf, zo tijdelijk, zo broos, zo kwetsbaar is... Maar het gaat niet alleen over de broosheid van een *mensenleven*, het gaat om *alles* wat mensen menen aan voortreffelijkheid te bezitten.

Zoals [dia6] verstand, moed, kracht, handigheid en scherpzinnigheid.

Rijkdom, aanzien, *standing*...

Ook dat vergaat allemaal.

Je kunt nog een stap verder gaan: in feite gaat het om alles wat mensen doen, maken, waar ze mee bezig zijn.

Denk aan [dia7] de politiek – wat hebben mensen als Putin, Erdogan en straks Trump een macht. Wat kan een regering slechte wetten doorvoeren. En tegelijk: wat stelt het, als het om de eeuwigheid gaat, uiteindelijk voor?

Denk aan [dia8] de economie – alles draait tegenwoordig om geld – maar hoe lang houden we dat nog vol als we onze leefomgeving om zeep helpen?

Denk aan [dia9] militaire macht – wat kunnen tanks en geweren imponeren. En toch is ook militaire kracht maar beperkt.

Denk aan [dia10] culturele macht – het moderne levensgevoel, waarin voor God haast geen plek meer is en het dikke ik op de troon zit – hoe eenzijdig en bekrompen.

Politiek, economie, leger, cultuur – maken ze je gelukkiger?

Hebben ze iets blijvends in zich?

Ook in dit opzicht word je op je plaats gezet: wat ben je nou eigenlijk als mens, wat stel jij nou helemaal voor? En wat heb je dat je niet eerst gekregen hebt?

Zoals een oude psalm zingt: *Stel op prinsen geen vertrouwen, hoe voornaam ook en geacht...*

De vraag die uit dit alles naar voren komt is: [dia11] waar laat jij je door imponeren?

Terugkijken op weer een jaar – waar komt u van onder de indruk?

Waar ben je zo druk mee geweest?

Van of voor iets dat vergaat?

Of van/voor iets dat standhoudt, dat blijvend, eeuwig is?

Jesaja maakt duidelijk dat je aan dat onvermijdelijke van de vergankelijkheid kunt ontkomen.

Er is iets wat zich aan de vergankelijkheid onttrekt: [dia12] het Woord van God – dat houdt altijd stand.

Voor Jesaja is dat Woord van God het aan hem geopenbaarde profetenwoord.

De woorden die hij van God krijgt om door te geven aan het volk.

Woorden, zoals nu, van troost en hoop en nieuw begin.

En wat bijzonder dat die nu nog steeds, vandaag, zoveel eeuwen nadat het door Jesaja gesproken is, zeggingskracht hebben doordat wij ze kunnen lezen en horen.

En kijk je naar 1 Petrus 1, dan zie je dat je het breder kunt trekken: het Woord van God is alle woord dat verkondigd is in opdracht van God.

Alle Woord dat voor ons is opgetekend in de Bijbel.

De Bijbel heet niet voor niets: Gods Woord.

En in Jesaja 55:11 staat dat [dia13] *het Woord dat uit de mond van de HERE komt nooit vruchteloos tot Hem terugkeert, maar dat het zal doen wat Hij wil, om te volbrengen wat*

Hij gebiedt.

Dat is de levenwekkende kracht van Gods Woord!

En het klinkt als een verlossende jubel: bij alles wat vergaat,

bij alles wat geen blijvende waarde in zich heeft,

bij alles wat je steeds weer bij de handen afbreekt,

bij alle veranderingen en dreigingen die er in deze tijd op je af komen,

is er een iets wat nooit verandert,

wat blijvende waarde heeft,

wat nooit vergaat: het Woord van onze God.

[dia14] Gods Woord houdt stand in eeuwigheid.

En dit levende en onvergankelijke Woord wekt mensen steeds weer tot leven.

Als mensen luisteren naar Gods Woord, daaraan gehoorzamen, daarnaar leven, dan krijgt

hun leven nu al een nieuwe impuls: wanneer Gods Woord gehoor vindt, dan bloeit het

leven op! Da's echt waar!

Gods Woord geeft kracht, maakt je sterker.

Het troost, en richt weer op.

Dat kan je nu al merken, in dit leven, in het hier en nu...

En voor de toekomst heeft het ook een heerlijke boodschap.

Want het mag dan lijken alsof met het sterven als een bloem in het gras alles afgelopen is.

Maar voor kinderen van de HERE geldt dat alleen voor wat het leven hier op aarde betreft.

Want voor gelovigen gaat na hun dood *hier* het leven *daar*, bij de HERE, verder.

Nog veel mooier en heerlijker dan het hier was.

Want: daar ontdaan van de broosheid en vergankelijkheid.

Het leven bij de HERE is weer zoals het bedoeld is: volkomen, volmaakt, eeuwig.

[dia15] De laatste uren van 2016 tikken weg.

Je kijkt terug. Dankbaar. Weemoedig. Ieder met z'n eigen gedachten.

Maar vraag je nu ook af: waar liet ik me door imponeren dit jaar? Waar liet ik me door deprimeren? Was dat door iets dat vergaat?

Of laat ik me imponeren, inspireren en regeren door wat nooit vergaat: Gods Woord?

Laten we zo niet alleen achterom maar ook vooruit kijken, naar dat wat kracht geeft, echt

sterk maakt, wat toekomst biedt: het geloof, het zeker weten dat het Woord van God

standhoudt tot in eeuwigheid. En dat God nooit laat varen het werk van zijn handen.

Amen